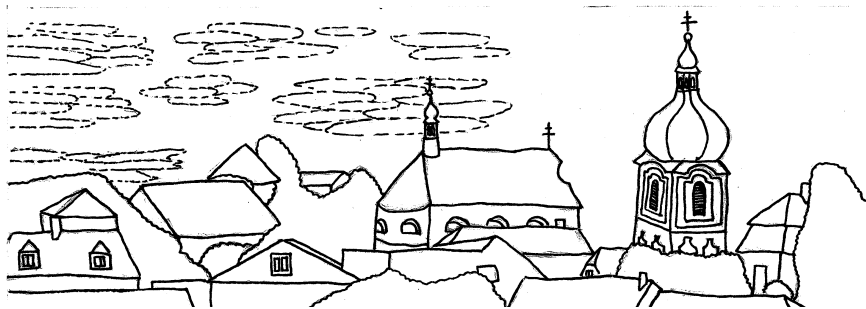

ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 5

KVĚTEN 2018

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Měsíc květen je v liturgii spojen s úctou k Panně Marii. Začátek května je také spojen s poutí ke sv. Floriánovi v Lázních Toušeni. Letošní Letnice vycházejí na 20. května. Nabízím k zamyšlení několik vět papeže Františka z jeho listu o svatosti a také o překážkách na cestě k svatosti. Starodávné texty sv. Augustina a sv. Atanáše mohou též nabídnout zamyšlení o naší víře. Aktuální číslo Zpravodaje je naplněno texty, které mají inspirační charakter. Ptám se občas některých farníků, jak znají hnutí v církvi, jako je charizmatická obnova, hnutí fo-

koláre, schönstattské hnutí, třetí řády atd. Zatím vnímám, že by mohlo být užitečné seznámit se v dalších číslech s těmito obnovnými proudy v církvi.

Letos na podzim bude také synoda o mládeži. Jak to vypadá s vírou mládeže, nás seznamuje článek, který připomíná, jak málo mládeže se hlásí ke své víře a jak svoji víru prožívají.

Též srdečně zvu k účasti na Noci kostelů. Za její organizaci v naší farnosti patří velké poděkování manželům Pošpišilovým.

Oznámení

Dětská mše

Mše svatá pro děti bude 13.5. od 10.30 v Brandýse (navíc k pravidelné ranní mši v 8.30).

Maminec

Maminec se opět sejde třetí čtvrtěk v měsíci, t.j. 17. května.

Biblický klub

Setkání biblického klubu se budou konat v úterý 15.5. a 29.5. od 19.15 na faře v Brandýse.

Noc kostelů

Letošní Noc kostelů proběhne v pátek 25. května. V Brandýse začíná program ve farním kostele mší svatou v 18.00, po ní následují komentované prohlídky kostela, autorské čtení, živý koncert. Připravuje se výstava fotografií a zajímavý doprovodný program. Ve Svémyslicích u sv. Prokopa bude od 18.00 varhanní koncert se sborovým zpěvem a poté bude následovat komentovaná prohlídka kostela. V Zápech bude kostel sv. Jakuba otevřen od 18.00 do 21.00 spolu se zvonící a márnící.

První svaté přijímání

Letošní první svaté přijímání je naplánováno na nedělní mši svatou v den slavnosti Soslání Ducha svatého 20. května.

Liturgický kalendář

Úterý 1. května

Nezávazná památka sv. Josefa Dělníka

Čtvrtek 3. května

Svátek sv. Filipa a Jakuba

Pátek 4. května

Připomínka sv. Floriána

Čtvrtek 10. května

Slavnost Nanebevstoupení Páně

Pondělí 14. května

Svátek sv. Matěje

Středa 16. května

Svátek sv. Jana Nepomuckého

Neděle 20. května

Slavnost Soslání Ducha svatého

Neděle 27. května

Slavnost Nejsvětější Trojice

Středa 30. května

Památka sv. Zdislavy

Čtvrtek 31. května

Slavnost Těla a krve Páně

Zamyšlení před svatofloriánskou poutí

Blíží se 167. svatofloriánská poutí. Na jméno svatého Floriána narazí člověk v Lázních Toušeni téměř na každém rohu. Tomuto světcovi jsou zasvěceny místní kostel a kaple, na jejíž stěně přiléhající k Hlavní ulici lze vidět fresku s jeho vyobrazením. Jméno tohoto světce nese také nejen toušeňské náměstí, ale i obecní zpravodaj. O svatém Floriánovi už zveřejnil toušeňský zpravodaj cestopisnou zprávu PhDr. Dany Kyndrové z rakouského Sankt Florianu u Lince (na jaře 2002) a základní hagiografické informace od Alexandry Červinkové (na jaře 2012). Málokdo ale zná lidský a hrdinský životní příběh tohoto patrona.

Svatý Florián se narodil ve 3. století po Kristu na území dnešního Rakouska, které však tehdy bylo součástí Římského impéria. Tou dobou vládl císař Dioklecián (byl u moci v letech 284–305), který velice krutě pronásledoval křesťany. Florián, který byl tajně křesťanem, ale zároveň i vojákem, dostal rozkaz propustit podřízené vojáky hlásící se ke křesťanství. Před Floriánem tedy vystalo těžké rozhodnutí. Buď poslechne rozkaz velitele a vydá na pospas své bratry ve víře, nebo poslechne svoji víru a vzepře se vojenské moci, která ho za to jistě krutě potrestá. Florián se rozhodl, že pomůže svým bratrům ve víře, takže nejenže ušetřil své podřízené, ale pokusil se také zachránit čtyřicet vězňených souvěrců, kteří čekali ve vězení na popravu. Brzy se jej proto zmocnila světská moc a Florián byl zbičován a mučen. Když však ani utrpení nezlomilo jeho

víru, přivázali mu na nohy mlýnský kámen a vrhli jej do řeky Emže, kde se utopil. Později voda vyplavila jeho tělo na kámen, kde je hlídal orel, dokud je nenašla křesťanka Valerie a nedopřála Floriánovi důstojný pohřeb.

V 8. století byl nad Floriánovým hrobem postaven klášter a světcovy ostatky byly přeneseny do Říma. Odtud byly roku 1183 přeneseny do polského Krakova jako záštita proti ruským nájezdníkům. Část těchto ostatků se dostala do rukou Karla IV., který ostatky umístil do katedrály svatého Víta (tehdy ještě ve výstavbě) a do dalších kostelů, např. svatého Václava v Olomouci, či v Havlíčkově Brodě. Takto šířil kult svatého Floriána v českých zemích. Na jedné ze svých cest se král a císař Karel IV. zastavil v tehdy ještě malé Toušeni, jak sám píše ve svém životopise Vita Caroli. V místě se mu zalíbilo, a možná právě to vedlo k budoucímu provázání obce Toušeně s tímto světcem.

Na fresce umístěné na kapli vidíme svatého Floriána vyobrazeného jako římského vojáka s vědrem v ruce, kterým hasí plameny. Svátý Florián je patronem hasičů a všech, kdo pracují s ohněm. Toto patronství je mu však připisováno až od 15. století nejspíše proto, že vodou, v níž byl utopen, se také hasí požáry. Legenda praví, že v dětství modlitbou uhasil požár, ale vznik této legendy se datuje až několik století po Floriánově smrti.

*Jakub Jeníček
student Arcibiskupského gymnázia*

Maria a všední život

Člověku říká jen málo představa, že Maria je královnou – a jakou!

Můj vztah k Marii, Ježíšově matce, byl dříve zkalen romantickým kultem, který v církvi vládl a ztrácel pomalu svůj obsah. Usouzenému, stíněnému člověku, který se namáhavě vleče pouští víry, totiž říká jen málo představa, že Maria je královnou – a jakou! Je představována jako bytost, která se nikdy nemýlila a ulicemi Nazareta chodila s úplně jasnou představou o všech věcech, neschopná hřešit a pochybovat... Z fanatického blouznění mnohých lidí se úplně vytratil pravdivý plodný teologický obsah úcty k té, která není ničím menším než Boží matkou a nemá zapotřebí jiných doporučení k tomu, abychom ji ctili. Tím nejlepším doporučením pro nás je evangelium!

Carlo Carretto: Blahoslavená, která jsi uvěřila

Skrze svoji blízkost věcem našeho všedního života nás Marie podporuje v našich zkouškách, dodává nám odvahy v obtížích a stále nás odkazuje k cíli věčné spásy. Tak se stále jasněji zvyrazňuje její mateřská role: jako matka svého syna Ježíše, jako laskavá a pozorná matka každého z nás, kterým ji svěřil Spasitel na kříži, abychom ji jako děti ve víře přijali.

Jan Pavel II.

Aby se mi nějaká řeč o Panně Marii líbila a prospívala mi, je třeba, abych viděla její skutečný život, ne život předpokládaný; a jsem si jistá, že její život musel být velice prostý. Ukazují nám ji mnohdy nepřístupnou. Bylo by však třeba ukázat, jak je možné ji napodobovat, zdůraznit její ctnosti, říci, že žila z víry jako my. Je dobré mluvit o jejích přednostech, ale nemá se mluvit jen o tom, jinak je to přehnané!

Kdyby nám raději byly ukázány Marii praktické ctnosti! Je jistě dobré mluvit o jejích přednostech, ale především je nutné, abychom ji mohli napodobovat. Ona má raději napodobování než obdivování. A její život byl tak prostý!

Ať je řeč o svaté Panně sebekrásnější, musí-li člověk po celou dobu říkat: „Ach! ... Ach! ...“, má toho dost.

sv. Terezie z Lisieux: Vstupuji do života

Mladých katolíků je v ČR málo, jejich víra má ale hloubku

Centrum Benedikta XVI. pro náboženství a společnost z londýnské univerzity St. Mary připravilo před Velikonocemi zprávu o mladých věřících lidech v Evropě (Europe's Young Adults and Religion). Zpráva zkoumá náboženskou příslušnost a praktikování víry mezi mladými lidmi ve věku 16 – 29 let ve 22 evropských zemích, a to na základě dat z ESS. Česká republika se podle těchto dat řadí mezi země s nejnižším podílem mladých, kteří deklarují svou příslušnost k církvi či náboženství, avšak s velmi vysokou mírou praktikujících.

Data pro výzkum byla vzata z European Social Survey (ESS), které se pravidelně koná každé dva roky (od roku 2002) a ve kterém se zjišťují demografické a postojové otázky na reprezentativním národním vzorku populace (v ČR 2300 osob). V analýze byla použita data za poslední dva dostupné roky (2014 a 2016) pro cílovou skupinu mladých dospělých ve věku 16 – 29 let. Za ČR byla dostupná data z obou vln šetření. Průměrný vzorek respondentů za jednotlivé státy činil 629 mladých.

V otázce příslušnosti ke konkrétnímu náboženství či církvi se Česká republika zařadila mezi země s nejvyšším podílem mladých lidí bez vyznání (Česká republika 91 %, Estonsko 80 %, Švédsko 75 %). Naopak v Izraeli je podle údajů z ESS pouze 1 % mladých, kteří se neřadí k žádnému náboženství, v Polsku je to pouze 17 % mladých a v Lotyšsku 25 %. Výzkum bohužel nezjišťoval procento mladých,

kteří se sice nehlásí k církvi, ale přitom se považují za věřící.

Katolíků je mezi mladými podle dat z ESS nejvíce v Polsku (82 %) a v Lotyšsku (71 %), následuje Irsko, Slovinsko, Portugalsko a Rakousko, což jsou země historicky katolické. V ČR je zastoupení mladých katolíků 7 % (další 2 % mladých deklarovalo příslušnost k jiným křesťanským církvím).

V otázce využití církevních služeb a náboženských praktik se ČR nejvíce blíží mladým Španělům a Švédům. 27 % mladých Čechů využívá církevní služby nepravidelně, 3 % dotázaných je využívá pravidelně (týdně) a 70 % mladých Čechů uvedlo, že církevní služby nikdy nevyužili (stejně jako 60 % Španělů, Nizozemců, Belgičanů a Britů). V této otázce ale nebyly zahrnuty svatby ani pohřby.

80 % mladých v ČR se podle zprávy nikdy nemodlilo (stejně jako 70 % Švédů, Dánů, či Estonců). Na druhé straně 6 % mladých se v ČR modlí pravidelně alespoň jednou týdně, což znamená, že pravidelně se modlí 2/3 českých křesťanů. Nepravidelně (občas) se modlí 14 % mladých Čechů.

Pouze 2 % mladých katolíků v Belgii, 3 % v Maďarsku a Rakousku, 5 % v Lotyšsku a 6 % v Německu se účastní pravidelně každý týden bohoslužby v kostele. Návštěvnost bohoslužeb silně kontrastuje s Polskem, kde účast na bohoslužbách uvádí 47 % dotázaných mladých, a s Portugalskem (27 %). Česká republika je v otázce pravidelné návštěvnosti bo-

hoslužeb na třetím místě s pravidelnou účastí 24 % katolíků na nedělních bohoslužbách, následuje Irsko (24 %). Můžeme tedy říci, že i když nemáme mezi mladými lidmi tolik katolíků jako jiné evropské země, ti mladí, kteří se za katolíky označují, praktikují stejně intenzivně jako katolíci v historicky katolických ze-

mích. Naproti tomu v mnoha zemích Evropy, kde je deklarována vyšší příslušnost ke katolické církvi, je míra praktikujících velmi nízká. Celých 39 % mladých katolíků ve Španělsku a 31 % v Belgii dokonce odpovídá, že se bohoslužby v kostele nezúčastnili nikdy.

Převzato z cirkev.cz

Velikonoční aleluja

Svůj pozemský život máme žít k chvále Boží, neboť v ní bude spočívat věčná radost našeho života budoucího. Již nyní proto Boha chválíme; ale také ho prosíme. V té chvále je naše radost, v modlitbě úpěnlivost. Bylo nám totiž slíbeno něco, co dosud nemáme, a protože ten, jenž nám to přislíbil, je pravdomluvný, radujeme se v naději.

A právě pro tyto dvě doby, jednu přítomnou, plnou pokušení a strážní tohoto života, a druhou budoucí, plnou bezpečí a věčné radosti, nám bylo dáno slavit také dvojí čas, předvelikonoční a velikonoční. Předvelikonoční doba je znamením soužení, v němž žijeme. Kdežto to, co prožíváme nyní po velikonočních, je znamením blaženosti, která teprve přijde. Před velikonočními tedy slavíme to, čím právě žijeme, zatímco po velikonočních je naše slavnost předznamenáním toho, co zatím nemáme. Proto také předvelikonoční dobu trávíme v postech a na modlitbách, ale po velikonočních si v postech dopřáváme úlevu a oddáváme se chválám. V tom spočívá ono aleluja, které zpíváme.

V Ježíši Kristu, naší hlavě, máme také obraz obojího, oboje se nám ukazuje: neboť utrpení Páně předznamenává náš nynější strastiplný život, v němž musíme pracovat, trpět a posléze zemřít, a zmrtvýchvstání a oslavení Páně poukazuje naopak na život, jehož se nám má dostat v budoucnu.

Tedy vás tudíž, bratři, vybízím k chvále Boží; to vlastně děláme všichni, když si navzájem říkáme aleluja. Chvalte však Pána tělem duší, to znamená, ať nechválí Boha jen vaše ústa a váš hlas, nýbrž i vaše svědomí, váš život a vaše skutky.

Jistěže chválíme Boha v kostele, když se zde shromáždíme. Ale když se vrátíme domů, jako bychom Boha chválit přestali. Nepřestaneme-li však správně žít, budeme Boha chválit neustále. Jen tehdy přestaneš chválit Boha, odchýlíš-li se od toho, co je spravedlivé a co se mu líbí. Jestliže se však neodchýlíš od dobrého života, tvá ústa sice mlčí, ale život volá a Boží ucho se sklání k tvému srdci. Neboť jestliže my slyšíme lidský hlas, Bůh naslouchá přímo našim myšlenkám.

Sv. Augustin

Slovo se stalo tělem

Boží Slovo, netělesné, nepomíjející, nehmotné, přišlo mezi nás, ačkoli ani předtím nebylo od nás vzdáleno, neboť v žádné části světa nikdy nechybělo, a protože je stále se svým Otcem, všechno všude naplňovalo.

Ve své dobrotě vůči nám zajisté přišlo, aby se nám zjevně ukázalo a Boží Syn se slitoval nad naším pokolením, nad naší bídou; naše porušenost ho přivedla k rozhodnutí: nemohl snést, že nad námi panuje smrt, a aby nezašlo, co kdysi bylo vytvořeno, aby Otcovo dílo při stvoření člověka nepřišlo nazmar, přijal tělo takové, že se od našeho nijak neliší. Nechtěl totiž jen pobýt v těle nebo se nám jenom ukázat.

Kdyby se přece chtěl pouze zjevit, mohl by klidně přijmout nějaké dokonalejší tělo. On však přijal to naše.

V panenském lůně si zbudoval chrám, své tělo; jako by se jím patřičně vybavil a vystrojil, aby se nám v něm mohl dát poznat a aby v něm přebýval. Když tedy takto přijal tělo podobné našemu, vydal je za nás všechny všanc

smrti, protože všichni byli podrobeni jejímu porušení, a z čisté lásky přinesl toto tělo Otcovi za obět; předně proto, aby všichni, kdo v něm budou umírat, poznali, že zákon porušení, kterému lidstvo propadlo, byl zrušen, neboť smrt na těle Kristově vyčerpala svou sílu, takže už nemá žádnou moc proti lidem, kteří se Kristu podobají; a také proto, aby lidstvu propadlému porušení vrátil neporušitelnost a ze smrti ho povolal opět k životu. Prostřednictvím těla, které přijal, a skrze jeho vzkříšení odstranil provždy smrt, jako když suchou třtinu stráví oheň.

Tělo, které tedy Boží Slovo přijalo, bylo obětováno smrti jako pravá obět, prostá jakékoli poskvrny; a tak obětí vlastního těla za jiné odvrátilo Boží Slovo smrt ode všech, jejichž podobu na sebe vzalo.

Nuže, porušení smrti už nemá nad lidmi žádnou moc, díky Slovu, které se stalo tělem a přebývá mezi námi.

sv. Atanáš (292–373)

Oratio de incarnatione Verbi

Z exhortace papeže Františka „Gaudete et exsultate“

Jsou ještě křesťané, kteří jdou po jiné cestě, usilují totiž o ospravedlnění svými silami. Jdou cestou adorování lidské vůle a svojí schopnosti, která se stává egocentrickým a elitářským sebezalíbením, jež postrádá pravou lásku. Projevu se mnoha zdánlivě odlišnými po-

stoji: posedlostí zákonem, okouzlením z vystavování sociálních a politických výdobytků, okázalou péčí o liturgii, věrouku a prestiž církve, vychloubáním se správou praktických záležitostí, přitažlivostí ke svépomocným dynamikám a sebeztažné realizaci. Do tohoto ně-

kteří křesťané investují svoji energii a čas, místo aby se nadchnuli pro sdílení krásy a radosti evangelia a hledali vzdálené v nezměrných zástupech žiznicích po Kristu.

Častokrát se v rozporu s vnuknutím Ducha církev stává muzejním exponátem či vlastnictvím nemnohých. K tomu dochází, když některé skupiny křesťanů přikládají přehnanou důležitost dodržování určitých norem, obyčejů a stylů. Tímto způsobem se často redukuje a potlačuje evangelium, jemuž se tak odnímá okouzující jednoduchost a chuť. Možná jde o subtilní formu pelagianismu, protože se zdá, že podmaňuje život milosti lidským strukturám. Týká se to skupin, hnutí i komunit, a vysvětluje to, proč častokrát začínají intenzivním životem v Duchu, ale potom zkamení... nebo se zkazí.

Aniž si to uvědomujeme, tak v domnění, že všechno závisí na lidském úsilí regulovaném církevními normami a strukturami, komplikujeme evangelium a stáváme se otroky schématu, jež neponechává mnoho skulin pro působení milosti. Svátý Tomáš Akvinský nám připomínal, že předpisy přidané církví k evangelium musejí být vyžadovány umírněně, „aby nečinily život věřících svízelným“, protože takto by naše náboženství zmuťovalo do otroctví.

Abychom se tomu vyhnuli, je dobré připomenout, že existuje hierarchie ctností, která nás vybízí hledat to podstatné. Primát patří ctnostem, jejichž předmětem a motivem je Bůh. A středem všeho je láska. Svátý Pavel říká, že „Celý Zákon je totiž ve své plnosti obsažen v jediné větě: Miluj svého bližního jako sebe“ (Gal 5,14).

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána
Svémyslvice, kostel sv. Prokopa
Zápy, kostel sv. Jakuba
Mratín, kostel sv. Michala
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha

Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, **Ne 8.30**
Ne 10.30
Ne 14.30
1. sobota v měsíci 16.15
2. sobota v měsíci 16.15
3. sobota v měsíci 16.15

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, sv. Václava
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie
Mochov, sv. Bartoloměje
Nehvizdy, sv. Václava
Chvaly, sv. Ludmily

Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, **Ne 9.00, 18.00**
Ne 9.30
Ne 8.00 (*mimo 1. neděli v měsíci*)
Ne 11.00 (*mimo 1. neděli v měsíci*)
Út, Čt, Pá 18.30, St, So 8.30, **Ne 8.30, 18.30**
